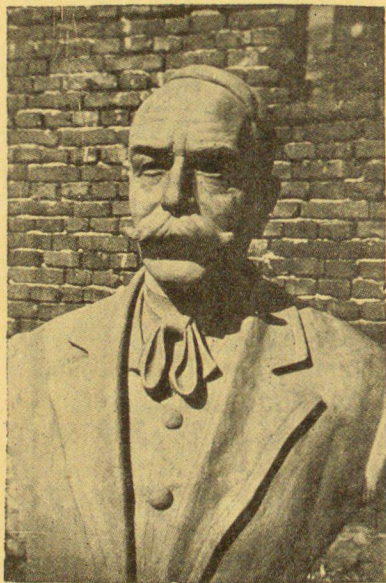

САВА х. ИЛИЕВЪ ДОБРОПЛОДНИ

Сава х. Илиевъ Доброплодни

Множеството ратници, които Сливенъ откърми и даде на своя народъ, въ дейността си засегнаха всички ръководни идеи и области отъ времето на възраждането и националнитѣ ни борби: будители отъ края на XVIII и началото на XIX вѣкъ; създатели на литература; творци на българската просвѣта; ярки борци за духовната и политическа свобода; „хайдути“ и бунтовници презъ цѣлата епоха на робството, — всичко това е далъ будниятъ градъ.

Въ учебната област Сливенъ, макаръ че не може да вземе първенстващо мѣсто, все пакъ не стои на последно стъпало.

Келийнитѣ училища, които сж били твърде много въ предѣлитѣ на българската земя и за които се говори отъ началото на възраждането (1762 г.)

до началото на модерното свѣтско училище (Габрово — 1835 г.), не сж били чужди на Сливенъ. До 1800 г. въ града е имало такива при дветѣ църкви „Св. София“ и „Св. Николай“, а следъ това се явяватъ уредени келийни училища въ дома на Хаджи Илия, бащата на Сава Ил. Доброплодни (1805 г.), въ квартала Клуцохоръ. Това училище било поставено на малко по-нови начала и въ него е учителствувала и обучавала девизи жената на Хаджи Илия — Хаджи Трендафила. То просъществувало до 1828—1829 г., когато се завършила руско-турската война и когато, съ оттеглянето на